

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PEDAGOGICKÁ
KATEDRA VÝTVARNÉ KULTURY

**„POUTAVĚ SPOUTANÉ“
CYKLUS FOTOGRAFICKÝCH KOLÁŽÍ STYLIZOVANÉHO
AKTU**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Markéta Grossová

Specializace v pedagogice, obor Vizuální kultura se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: PhDr. Jan Mašek, Ph.D.

Plzeň 2017

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně
s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 30. června 2017

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala svému vedoucímu bakalářské práce PhDr. Janu Maškovi, Ph.D. za cenné rady, věcné připomínky a vstřícnost při konzultacích a zpracování bakalářské práce.

Anotace

Autorka vytvoří umělecky stylizovaný cyklus fotografických koláží inspirovaný vybranými sexuálními praktikami typu BDSM, tj. uměleckou stylizací technik svazování, omotávání a zakrývání nahého lidského těla, včetně jeho částí. Cyklus bude obsahovat minimálně 6 koláží o minimálním formátu B1. Realizace cyklu bude provedena především formou montáže původních digitálních fotografií. Skicovní materiál bude obsahovat minimálně 15 kusů digitálních fotografií, které budou dokumentovat celkový tvůrčí proces autora práce. Cyklus bude doplněn popisem významu jednotlivých koláží a rozvedeny budou použité postupy stylizace a postprodukce fotografií a vytvořených koláží.

Teoretická část práce bude věnována jak významu fotografických koláží ve vizuální kultuře, tak bude zaměřena na reflexi fotografického aktu a fotografické koláže ve spojení s uměleckou stylizací netradičních sexuálních technik, včetně inspirujících autorů.

Annotation

Author will create art-stylized cycle of the photographic collages inspired by sexual practices of BDSM type which means art-stylization techniques of bondage, wrapping and hiding the naked human body including its parts. Cycle will contain minimal 6 collages of the minimal format B1. Realization of the cycle will be done primarily by the form of montage of original digital photos, which will documentate the whole creation process of the author.

Cycle will be completed with the description of particular collages meaning. Progress of stylization, postproduction of photos and created collages will be developed.

The theoretical part of the task will be dedicated as meaning of the photographic collages in the visual culture, same as will be focused on the reflect of photographic act and photographic collage in conjunction with the art-stylization of the non-traditional sexual techniques, including the inspiring authors.

1 Obsah

2	Seznam zkratk	6
3	Úvod	7
	Teoretická část	8
4	Fotografie	8
5	Osobnosti umělecké fotografie	8
5.1	Petr Jedinák	8
5.2	Nobujoši Araki	9
5.3	Jan Saudek	9
6	Fotokoláže a fotomanipulace	9
7	Vývoj fotomontáže	10
8	Význam fotokoláže ve vizuální kultuře a etická otázka	11
9	Shibari	12
10	BDSM	13
11	O Bolesti	14
	Praktická část	16
12	Vlastní tvorba	16
13	Popis jednotlivých fotografií – koláží?	16
13.1	Koláž I	16
13.2	Koláž II	16
13.3	Koláž III	16
13.4	Koláž IV	17
13.5	Koláž V	17
13.6	Koláž VI	17
14	Závěr	19
15	Seznam zdrojů	19
16	Seznam elektronických zdrojů	19

1 Seznam zkratk

BDSM – bondáž, dominance, submitivita, sadomasochismus

2 Úvod

Ve své bakalářské práci bych se chtěla zaměřit na vytvoření fotokoláží, které budou inspirované vybranými sexuálními praktikami typu BDSM, to je uměleckou stylizací technik svazování, omotávání a zakrývání nahého lidského těla. Realizace cyklu bude provedena především formou montáže původních digitálních fotografií.

Mým cílem je zmapovat, představit sféru BDSM a pokusit se o její použití v umění.

V teoretické části bych chtěla představit klíčová témata bondáž, shibari a v neposlední řadě BDSM. Dalším tématem bude fotografie, její vznik a pár představujících umělců. Dále se budu v teoretické části zabývat tématem fotokoláž, její vývoj a význam ve vizuální kultuře spolu s etickou otázkou.

Toto téma jsem si vybrala převážně proto, že svazování je dosti populárním žánrem moderní pornografie a jeho erotickou dimenzi nelze přehlédnout, ani jí uniknout. Jádrem estetiky japonské bondáže je odhalení emocí pod maskou, kterou nám společnost vnutila. V západních zemích, kde si shibari získává obrovskou pozornost, slouží spíše k hledání nových dimenzí partnerské intimity a k ritualizaci oddanosti, kterou vůči sobě vazač a modelka mají. Souhrn těchto mimořádných vlastností dělá ze shibari velké fotografické téma. Svazování je dobrým způsobem, jak si osvojit, poznat a pochopit partnera, je to vlastně nový způsob komunikace, to je na tom to nejcenější. Komunikovat krz provazy a kromě toho vytváření nových estetických kvalit. Svazování představuje emoce, převážně v dnešní době plné neosobních věcí a lhostejných postojů..Bondáž je bezpochyby emoční a intimní záležitost.

3 Teoretická část

4 Fotografie

Předchůdcem dnešní fotografie jak ji známe, je tak zvaná daguerrotypie. Název nese podle svého vynálezce pana Daguerra. Daguerrotypie je měděná destička, pokryta vrstvou halogenidů stříbra, které jsou citlivé na světlo. Další pokusy spočívaly v použití jiných chemikálií, například jodidové páry nebo roztok kuchyňské soli.

Daguerr tedy přichází s fotografickým postupem, díky kterému vzniká originál fotografického pozitivu, ten je ale dále již nemnožitelný.

Naopak Joseph Nicéphore se od samého počátku pokouší o fotografii, díky které by se daly pořídit kopie. Jeho práce spočívala v nanášení citlivé vrstvy asfaltu na skleněnou desku, kterou na neosvětlených místech vymyl. Tato technika dala vzniknout nejstarší dochované fotografii.

William Henri Fox Talbot je nazýván skutečným otcem moderní fotografie a díky němu přichází na svět negativ.

„Z technického pohledu je Fotografie vlastně na křižovatce dvou zcela odlišných postupů; jeden patří do oboru chemie: působení světla na určité látky; druhý patří fyzice: tvoření obrazu pomocí optického zařízení.“ **(Barthes světlá komora vysvětlivka k fotografii isbn 80-711-5081-9)**

5 Osobnosti umělecké fotografie

V Českých zemích je umělecká scéna plna nepřeborného množství osobností, které se do dějin fotografie zapsaly. Proto jsem vybrala pouze tři umělce, kteří mi byli při mé práci asi největší inspirací. Jedná se o Petra Jedináka, Nabujoši Arakiho a Jana Saudka.

5.1 Petr Jedinák

Petr Jedinák, narozen 3. září 1963 v Praze, je český dekadentní fotograf. Jeho škála fotografií je velmi početná, od porodu svých dětí, nevěstinců, věznic či krematorií krz bezpočet známých osobností a umělců, se dá říci, že fotil opravdu všechno. Do jeho kariéry úpatří i sedmnáctileté působení v časopise Reflex. „Nazývá se dekadentní, protože se nevyhýbá krajnostem a hledá krásu i tam, kam se ostatní stydí podívat. Učaroval ho svět tělesných modifikací a erotických fetišů, který dokumentuje skoro deset let jako oficiální fotograf Hell.cz. .. Jeho osobním fetišem se stala historická fotografie, kterou dělá původní technikou z

roku 1851. Vzniká tak jediný originál, nezaměnitelný, bez možnosti retuše. .. Vedle toho přednáší a věnuje se soukromé výuce. Umění by se mělo pouštět vždycky o krok dál, na hranu komfortní zóny – a někdy ji překročit.“ (<http://www.jedinak.cz/petr-jedinak-fotograf/o-mne/>)

5.2 Nobujoši Araki

Nobujoši Araki, narozen 25. května roku 1940 v Tokiu, je japonský fotograf a současný umělec. Vystudoval fotografii na vysoké škole a v dnešní době mu je připisováno na 350 vydaných fotografických knih, kterých stále přibývá. Díky těmto zásluhám je dnes považován za jednoho z nejvýznamějších a plodných umělců v Japonsku i po celém světě. Mnohé z jeho fotografií jsou erotické, některé až pornografické.

„ART IS ALL ABOUT DOING WHAT YOU SHOULDN'T.“

(http://www.azquotes.com/author/43263-Nobuyoshi_Araki)

5.3 Jan Saudek

Jan Saudek, narozen 13. května 1935 v Praze, je český fotograf, který se věnuje především ateliérové fotografii. Jeho tvorba má svůj typický a nezaměnitelný rukopis. O tomto umělci je velice mnoho informací, díky kterým by mohla vzniknout práce sama o sobě. Proto ho ve své práci jen zmíním. Jan Saudek je fotograf, který již od počátku své tvorby a nejen v souvislosti s aktem používá montáž ve svých kolorovaných fotografiích. Pomocí montáže umísťuje oblohu do okna bez výhledu. Vytváří také zrcadlové figurální obrazy na principu dvouhlavých hracích karet, kde proti sobě stojí stejný model v různých stylizacích či jeden model v odstupu několika let. Jan Saudek svou tvorbou provokuje, dráždí a svou osobností i charakterem vyvolává pozornost společnosti.

Jeho tvorba je spolu s tvorbou Petra Jedináka podle mého názoru jedna z nejlepších v dnešní době fotografie. Oba jsou od sebe tak odlišní, ale přece jen je něco spojuje. Oba umělci se nebojí společnosti ukázat fotografie takovým tím svým způsobem. Jejich tvorba může společnost pohoršovat, nebo naopak zaujmout. Podle mého názoru, jejich tvorbu buď rádi máte nebo nikoliv, ale v každém z nás nějaké emoce budí.

6 Fotokoláže, fotomanipulace

Fotokoláž pracuje se stejnými pravidly jako koláž klasická. Dva a více různých obrázků, struktur a tvarů se skládají do jednoho celku. Jediný rozdíl spočívá v tom, jak nám název

napovídá, fotokoláž pracuje pouze s fotografiemi. V klasické koláži i zde se setkáváme s momenty, které se mohou dokterslovat či domalovávat.

Fotografickou koláž lze provádět dvěma způsoby, analogovou a digitální „technikou“. Za pomoci analogové fotografie je skládání snímku časově i technicky náročnější a potýká se s více omezeními, díky kterým se v mnoha případech realisticky vypadající fotokoláž nedá jednoduše vytvořit. O mnoho jednodušší se stala fotomontáž a jiné zásahy do fotografie díky digitálním technologiím. Na monitoru ihned vidíme, co se s naším obrazem děje. K vytváření fotokoláží se nejčastěji používá software Adobe Photoshop. Je to bitmapový grafický editor, který je určený pro tvorbu a úpravu bitmapové grafiky, například fotografií a je vytvořený firmou Adobe Systems. Program pracuje s vrstvami, bez kterých by se vytváření koláží a fotokoláží neobešlo. Autor si z jedné fotografie vytvoří potřebný výřez, ten umístí do samostatné vrstvy a s ním dále manipuluje jako s novou fotografií, naprosto nezávisle na ostatních fotografiích a vrstvách. Díky tomu může autor spojit opravdu velké množství fotografií v jeden celek. Důležitým aspektem je nasvícení obsahu jednotlivých fotografií. Tomuto problému je nejlepší se vyvarovat už při vytváření fotografií, protože v programu se tento nedostatek dá upravit jen v určité míře a to prostým zrcadlovým převrácením či dalšími jinými úpravami světla. V analogové fotografii jsou tyto úpravy téměř nereálné.

7 Vývoj fotomontáže

Vývoj fotomontáže je úzce spjat s dadaismem, pro který byla charakteristická úmyslná a totální anarchie jak v životě, tak i v kultuře. Berlínští dadaisté patří k předním představitelům fotomontáže. Zásluhy za vznik fotokoláže můžeme připisovat mnoho fotografům, jako například Man Ray, Raoul Hausmann, ten tvořil koláže slepováním výstřížků z různých fotografií, dále Hannah Höchová, John Heartfield nebo Jurij Rožkov.

Surrealismus, který vznikl v Paříži také vytváří souvislosti mezi nesouvisejícími podstatami, jak potvrzuje slavný výrok André Bretona na Surrealistickém manifestu roku 1924. Podle něj se ale mezi „absolutní surrealisty“, řadí spisovatelé, přesto si byl ale vědom, že tento styl se vtiskne převážně do výtvarného vnímání. Společné pro oba druhy umění bylo vnímání tehdejší společnosti a opovrhování materialistickou společností neboť podle nich nesla vinu za 1. světovou válku. Klíčovou postavou propojení surrealismu a fotografie byl Man Ray, který žil a tvořil převážně v New Yorku a Paříži.

V meziválečném období se v Československu rozvíjí zcela samostatný umělecký směr nazývaný poetismus, díky kterému vznikají obrazové básně. Tyto básně si svou oblibu získávají jak u výtvarných, tak u literárních umělců, věnoval se jim například Karel Tiegler, Jindřich Štýrský, Toyen, Vítězslav Nezval nebo Jiří Voskovec.

Ve Spojených státech a Velké Británii se koláž začala objevovat v řadě děl pop-artu. Pop-art je reakcí na zhýralost a společnost přesycenou obchodem a sériovostí.

K doznívající tvorbě surrealismu bych ještě ráda zmínila umělce, američana Jerryho Uelsmanna, který je podle některých řazen k nejvýznamější, tvůrcům fotokoláží druhé poloviny 20. století.

8 Význam fotokoláže ve vizuální kultuře a etická otázka

Fotomanipulace se vyvíjela ruku v ruce se samotnou fotografií. V současné době se mnoho teoretiků domnívá, že manipulování s vyfotografovaným obrazem je naprostým přirozeným procesem. Z pohledu vizuální kultury je ve světě plného módních ikon „nejmenším“ zásahem do fotografie retuš, která se s fotografií pojí od samotného začátku. O jistém zásahu do vzhledu je možné se bavit už v portrétní malbě panovníků, které měli malíři zobrazovat v tom nejlepší světlo. Z počátku byla fotografická retuš spojena převážně s portrétní fotografií. Jejím hlavním úkolem je odstranit například nesrovnalosti, vady, vrásky a vlastně přikrášlit vše, co se nám na portrétu nelíbí. V dnešní době, ve světě módy se podle mého názoru bez určitého přikrášlování fotografové neobejdou. Tyto technické možnosti dávají umění zcela nový rozměr a nepřeberné množství způsobů tvorby. Proto je podle mého názoru vhodné zmínit i použití fotomontáží ve fotožurnalismu či jiných veřejně publikovaných žánrech. V dnešní době není tajemstvím, že retuš a fotomontáže jsou poměrně častým způsobem, jak „přikrášlit“ skutečnost, jak zaujmout a vlastně ovlivnit čtenáře některých publikací. A v této chvíli se naskýtá otázka, zda se dá vůbec fotografiím věřit. Kdo nám může zaručit, že jsou fotografie pravé, že to, co bylo vyfoceno, je reálné, opravdové. Fotožurnalismus jako takový klade důraz na autenticitu pořízených fotografií a jakýkoliv zásah do fotografie je v rozporu s etickým kodexem. Jak je ale známo, ne každý na etický kodex bere zřetel. Například bulvární magazíny, ale i módní časopisy jsou plné podobných nepravd a upravených skutečností. Například velmi známá kauza s fotografií pyramid v Gíze pro časopis National Geographic, na které byla upravena kompozice podle rozměru stránky.

Dále také zneužití fotokoláže v politických sférách.. též není tajemstvím, že politickou fotomontáž ovládalo a pro propagandu využívalo i SSSR... Retušování politických fotografií se velice dotýká i obrazových dokumentací poválečného vývoje v Československu a období tak zvané normalizace. Nemusíme zacházet ani nijak zvlášť do historie, mnoho „vylepšených“ fotografií vyplynulo na povrch díky éře s uprchlíky a takovýchto příkladů by se našlo nespočetně.

„Jak uvádějí všechny dějiny fotografie, byla fotomontáž od raných dob média velmi účinnou technikou manipulace. Fotomontáž spočívala v tom, že se z několika částí různých fotografií nebo obrazových prvků složil nový obraz, který se přefotografoval a vznikla tak nová fotografie, která vypadala jako originální. V dobách vzniku fotografie bylo kombinování více snímků v některých případech téměř nezbytností, danou technickým omezením média. Koláže, sendvičové, kompozitní nebo kombinované obrazy, pro které dnes používáme termín fotomontáž, najdeme již v roce 1843, kdy zavedení papírových talbotopíí umožnilo papír původního obrázku vystříhávat a slepovat do nového snímku. Tento způsob jakop první zvolil malíř David Octavianus Hill (16.5. 1843). ... U nás v roce 1854 pražský fotograf a vydavatel časopisu Photographichesm Journal Vilém Horn uveřejnil návod na zhotovení fotomontáže tehdy velmi populárních snímků, v nichž do jednoho záběru umísťoval více osob. Mezi nejznámější patří žertovné záběry dvojníků, kdy byla stejná osoba na jednom snímku dvakrát.“ **(Iábová jana, soumrak fotožurnalismu? Manipulace fotografií v digitální sféře)**

9 Shibari

„Shibari, kinbaku neboli japonská bondáž, je fenomén, který vychází z japonské kulturní tradice. Má několik zdrojů a pracuje s řadou složek lidské psychiky, takže je tak nějak na rozhraní sexuální deviace sadomasochistického typu a zvláštního a podmanivého umění.

Jedním ze zdrojů shibari je boá džódžucu – tradiční japonské bojové umění, při němž se jako zbraň nepoužívá meč, nůž nebo jiné zbraně, ale smyčka provazu. Druhým zdrojem je japonský způsob trestání. V éře Edo (1603 – 1867), někdy zvané období Tokugawa, bylo zvykem odsouzené provinilce trestat tak, že byli svázáni a pak nějak zavěšeni, často se závažím. Někdy odsouzenec „posadili“ na speciální velké dřevěné struhadlo a zatížili ho cihlami. Nebo ho prostě jen velmi těsně svázali do kozelce. Japonci sice vnímají fyzickou bolest jako my, ale sociokulturně jsou jiní. Hlavní řídicí silou našeho judeokřesťanského podvědomí je pocit viny. Japonci jsou řízeni studem (jak bylo ostatně zvykem i v Evropě před

tisíci lety). Takže spoutání znamenalo pro potrestaného Japonce (kromě bolesti) obrovské ponížení.“

„Dalším zdrojem shibari je lidský sexuální pud, který poměrně často nabývá mocenských forem využití (na horizontu dominance – submise). Snad nejdůležitějším zdrojem je však estetické cítění, jimž druh Homo sapiens disponuje a které umožňuje najít krásu i ve všech tak bizarních, jako je třeba milióny let stará fosílie nebo symetrie a estetičnost provazů a uzlů na lidském těle. Masově se shibari začalo objevovat v osmdesátých letech dvacátého století.“
(reflex (reflex) DOLEŽAL, Jiří. Bondáž. *Reflex*. 2015, 17(17), 65-69.

„VÁZÁNÍM NARUŠUJI INTIMNÍ ZÓNU DRUHÉHO ČLOVĚKA, A PROTO JE TO VŽDY INTIMNÍ PROŽITEK“ říká Edna (Reflex, 2015)

Co prožívají svázaní? A proč do toho vůbec jdou? „Modelka se dostane do stavu, kterému se říká subspace. Může si dělat v hlavě inventuru, je najednou svobodná, zbaví se pocitu, že musí něco řešit, a nechá to na těch druhých“. (EDNA, REFLEX, 2015) Z vlastní zkušenosti mohu tento pocit potvrdit. Svázaná se cítím tak svobodná... nemusím nad ničím přemýšlet, jen si užívám ten pocit, asi to bude znít jako klišé, ale pocit bezpečí. Naprostý alespoň chvilkový pocit bezstarostnosti, uvolnění. Dostáváte se do jakéhosi tranzu. Měla jsem možnost vyzkoušet obě role, jak roli riggera neboli vazače, tak i roli modelky. Já osobně se přikláním spíš k submisivnějšímu postoji, raději se vázat nechávám. Co se týče mých zkušeností s vázáním, sice se za úplného začátečníka nepovažuji, ale ještě mám opravdu co dohánět. V tomto odvětví se člověk stále něco nového učí, musí se stále zdokonalovat. Není to jen o vázání nějakých uzlů na těle, které mají vypadat „hezky“, bondáž a i tedy shibari je věda sama o sobě. Samozřejmě nesmíme opomenout, že u každého svazování a vůbec u každé podobné praktiky musíme dbát na určitá pravidla a zásady. Musíte znát anatomii, musíte vědět, kde se jaké nervy a žíly v těle nachází. Touto neznalostí by mohl vazač modelce způsobit velice vážná zranění.

ZÁLEŽÍ NA TOM, CO ČLOVĚK V BONDÁŽI NACHÁZÍ. Bondáž je umění, které má erotický podtext. . (reflex) DOLEŽAL, Jiří. Bondáž. *Reflex*. 2015, 17(17), 65-69.

10 BDSM

Shibari, bondáž neboli jednoduše svazování je jen část jednoho velkého celku nazývaného BDSM+. Zkratka BDSM zahrnuje širší škálu praktik. BD znamená již zmiňovanou bondáž neboli svazování, písmena DS reprezentují dominanci a submisivitu, to znamená rozdělení rolí, a SM je sadomasochismus.

Sadismus znamená sexuální potěšení při způsobování bolesti či utrpení jinému jedinci. Masochismus je jeho opakem. Jedince vzrušuje bolest, utrpení a ponížení, které je mu způsobováno. Sadismus či masochismus se tedy projevují spíše ve fyzické poloze.

Pro některé lidi je ovšem vzrušující spíše charakterová stránka věci, to znamená již zmiňovaná dominance a submisivita, tedy stav nadřazenosti nebo podřízenosti. Tato idea je u mnohých párů nebo skupin součástí všedního dne, nevztahuje se pouze na oblast sexuálních aktivit, ale formuje celý jejich způsob života a rozdělení rolí ve vztahu, někdy až do extrémních poloh.

Přestože BDSM je určitá forma deviace, nemusíte se bát, tohle slovo neznámá, že jde o zločinné jednání. Jednoduše řečeno, deviant to prostě dělá jinak. Spíše než průměrný sex ho vzrušují poněkud odlišné stimuly. Hodně lidí hlásících se k BDSM zaměření se však brání srovnávání s deviantními sadomasochisty. Rozdíl bychom mohli vytyčit ve zvládnutí a způsobu uspokojování svých potřeb: příznivci BDSM se zaštitují pojmem SSC. Tato šifra je zkratkou pro safe, sane and consensual, tedy bezpečně, s rozumem a dobrovolně. Veškeré hrátky se dějí pouze tak, jak si je přejí všichni zúčastnění, a člověk se sadistickým zaměřením si hlídá, aby nepřekročil únosnou hranici a neohrozil zdraví submisivního partnera.

Příznivce BDSM a nadšence do piercingů, tetování a dalších tělesných modifikací spojuje prožitek vlastního těla. Člověk se díky svému tělu může projevat, ale také může tělo vnímat na základě svých pocitů. Toho lze dosáhnout tím, že člověk tělo nejen má, ale tělem je, stává se jím. Takové uvědomění si vlastního těla je pro většinu lidí pouze podvědomé, protože aby člověk něco vnímal, vzápětí to pochopil, ohodnotil a přijal do své výbavy poznatků, musí se od dané věci distancovat. A to bývá málokdy...

11 O BOLESTI

Všechny tělesné modifikace bez výjimky jsou spojeny s bolestí. Vždycky byly a vždycky budou. V běžném životě bolest upozorňuje na to, že je s naším tělem něco v nepořádku. Říká nám, že to, co nám ubližuje, je třeba co nejdříve odstranit. Ale ve světě tělesných modifikací bolest většinou není tím, před čím chceme utíkat, čemu se chceme vyhnout. Naopak. Je to něco, co se žádá.

V zásadě existují dvě možnosti, jak lze k bolesti přistupovat. V prvním případě jde o její překonávání. Jsme schopni bolest vydržet, překonat sami sebe a být na sebe hrdi. Bolest je zkouška.

Další cestou je vnímat bolest jako intenzivní pocit. Podobně jako se láska zmocňuje celého těla i vědomí a otvírá nám jiný svět, může být takovým nahlédnutím i bolest. Intenzivní fyzický zážitek bolesti přestává být negativní, naopak se stává příležitostí zažít něco na chvilku jinak.

Primitivní kmeny a další kultury si všímaly této, pro mnohé skryté, dimenze bolesti. Nešlo jim o týrání, o potěšení z cizího utrpení, ani o vzrušení jako při sadomasochismu. Šlo o to, využít celý potenciál lidského těla pro život. I v dnešním postmoderním světě existují po celém světě lidé, kteří cítí, že záměrně působená bolest jim může něco pozitivního dát, ať už je to síla, intenzivní neopakovatelný zážitek či forma poznání. Část z nich se považuje za součást subkultury moderních tělesných modifikací. V České republice je to například legendární personality tunung studio HELL.cz, které se specializuje na všechny druhy piercingu, tetování až po extrémní tělesné modifikace.

Praktická část

12 Vlastní tvorba

Důvod proč jsem si toto téma vybrala je ten, že jsem se chtěla pokusit o představení a vlastně i seznámení s technikami bdsm, především s bondáží. Podle mého mínění, je toto téma pro veřejnost stále velké tabu. Nedovedeme si ani představit, kolika lidí se to vlastně týká. V reálném životě, ve společnosti normálně působící lidé, za zavřenými dveřmi „úchylové“, samozřejmě toto slovo já osobně беру s nadhledem.

Všechny své fotokoláže jsem tvořila pomocí programu společnosti Adobe System, Adobe photoshop CS6. Má práce spočívala v tom, že každá fotografie, která měla být použita do koláže se musela nejdříve upravit. To obnáší úpravu barev, kontrastů, sytosti, světla, stínu a expozice. Samotné skládání koláže spočívá ve zvolení si jedné hlavní fotky a nadále přidávání fotografií doplňkových. Nadále se pracuje s různými efekty, druhy vrstev a podobně.

Dlouho jsem si lámala hlavu, jak své práce pojmenovat. Koláže liší, ale přesto mají stejný styl a tak jsem nakonec došla k závěru, že nejlepší volbou bude jen klasické očíslování.

13 Popis jednotlivých fotografií

13.1 Koláž I.

Tato koláž vznikla jako první a je to také znát, je zcela odlišná. Na fotografiích je modelka svázaná jutovým provazem, který se na svazování používá nejčastěji. Způsob, jakým má modelka svázané ruce za zády a provaz vedený přes hrudník, se nazývá takate kote a je to základ shibari. Úvaz, díky kterému visí za nohu, se nazývá futumomo.

13.1

13.2 Koláž II.

Na této koláži jsem se zaměřovala spíše na „okrasnou“ stránku svazování. Nápadité propletení provazů na nártu nohy je inspirováno keltským pletencem.

13.2

13.3 Koláž III.

Na této koláži si můžeme povšimnout úvazu, který je základ pro strapado, to znamená natažené, k sobě svázané ruce za zády, ale ještě za předpokladu, že je se zavěšením. Tento úvaz dokáže být velice bolestivý. A je opravdu děsivé, že se používal k vymáhání práva útrpného.

13.3

13.3 Koláž IV.

Tuto koláž jsem si dovolila zasvětit historii. Fotografie v ní obsažené jsou jedny z prvních japonského shibari vůbec. Již v 60. letech minulého století vycházel v Japonsku časopis, který se věnoval převážně tomuto tématu. Časopis je doprovázený jak kresbami, tak i fotografiemi.

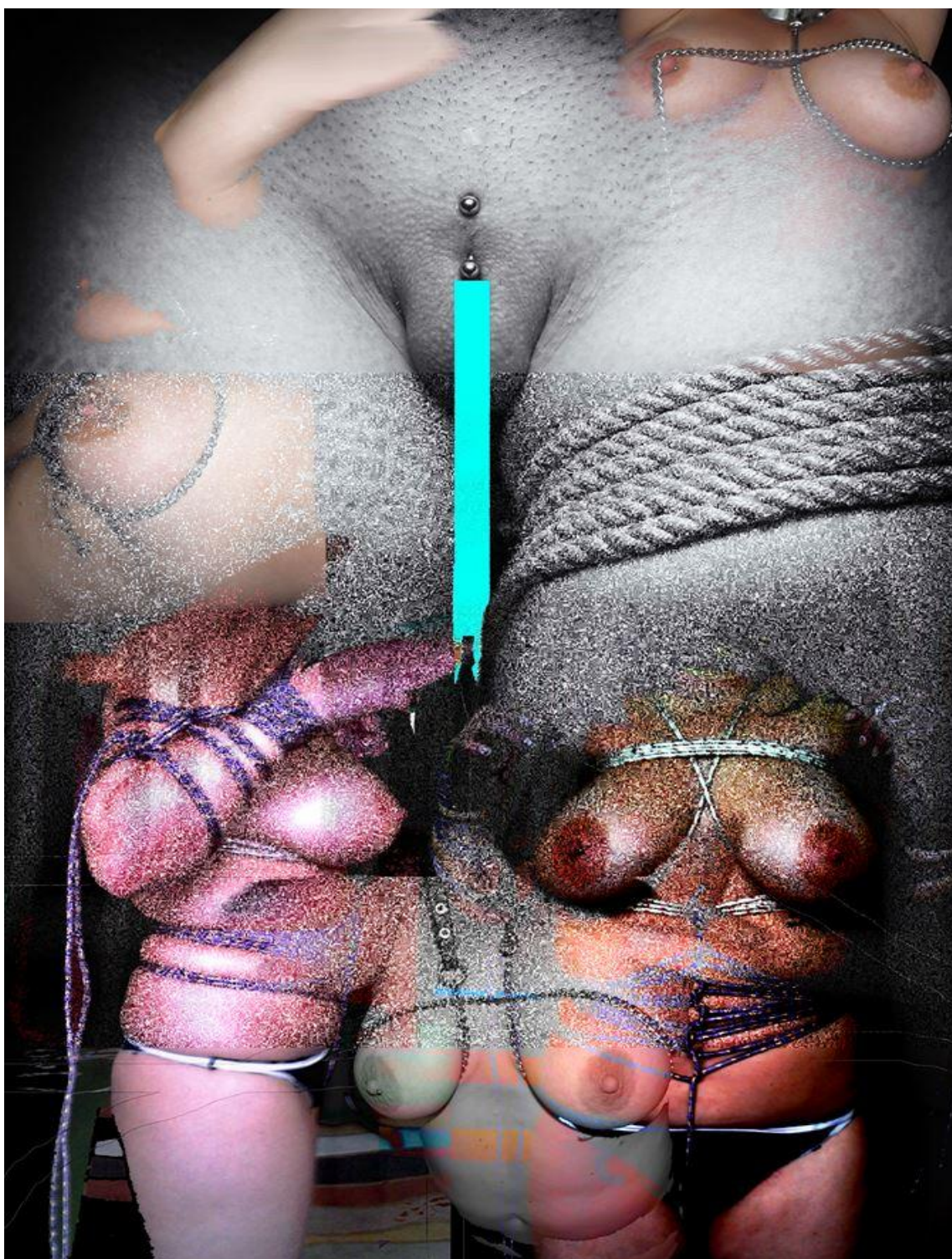
<http://nawa-art.com/etc/fk/fk.htm> TADY SE MUSÍ OCITOVAT TA KOLÁŽ!!!

13.4

13.5 Koláž V.

Tato koláž je o mne. Díky bondáži jsem svůj život obohatila o několik opravdu silných, emotivních zážitků.

13.5

13.6 Koláž VI.

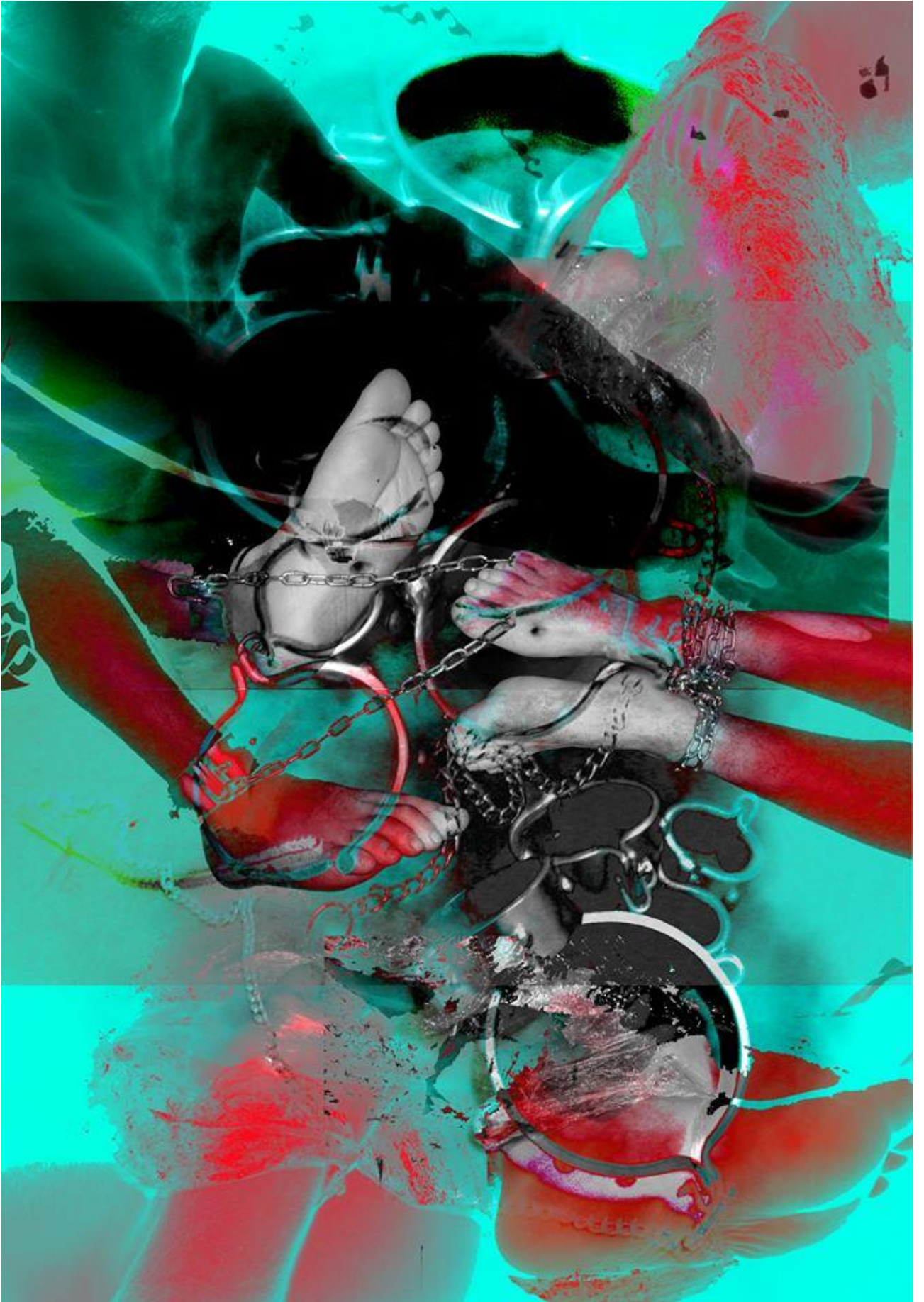
Na této koláži jsem chtěla ukázat, že omotávat tělo jde i jinými materiály, než je provaz. Složitější úvazy a úvazy k zavěšení samozřejmě ničím jiným než provazem udělat nejde. Co se ale týče „jednodušších a obyčejných“ hrátek, ve fantazii se meze nekladou. Ke své koláži jsem použila strečovací fólii, ta je velice pevná a účel plní. Dále si můžete povšimnout řetězů, okovů a pout, jak na kotníky, tak na zápěstí a samozřejmě krk. Já zde pro příklad fotografovala kovový materiál, ale jak jsem již zmínila, ke svazování poslouží i obyčejný šátek.

K této koláži si dovoluji připsat vyjádření mého modela, jediného, který není do tajů bdsm zasvěcený. „Můj první dojem při setkání se s BDSM sférou nebyl nijak valný. Neholduji totiž nestandardním sexuálním praktikám, ale zkusil jsem být modelem v submisivním postoji.

Když jsem byl vázán strečovací fólií, vyvolávalo to ve mně pocity hněvu, které bylo nutno potlačit, abych dokázal na věc pohledět jinak. Myslím, že se to podařilo. Při uvědomnění si, že nemohu hýbat nohama, mne přepadl pocit úzkosti a bezmoci. Úzkost byla potlačena studem a větší bezmocí, když mi byly svázány ruce. Nutno dodat, že jsem byl zcela nahý a stejně jako fyzická stránka i ta duševní se cítila zranitelně. Samotné focení toho aktu však bylo pro mou osobu příliš pokořující než abych si to užíval, dále pak poslouchat instrukce „dominy,, ...no zkráceně ... Účel to myslím splnilo a já při tom ucítil snad to co by měl objekt submisivity cítit, tedy kromě vzrušení, které se opravdu nedostavilo. To je vše z pohledu na věc jako sexuální praktiku.

Pohled na výsledné fotografie a také koláže okem umění byl však zcela jiný. Kdyby mi bylo na snímcích vidět do obličeje, vyjadřoval by přesně co jsem zde popisoval, stejně jako poloha a výraz těla. Výsledek se tedy snoubil s realitou a to vidím jako správné .

Ale není nad volnost těla a svobody mysli, kterou jsem pocítil po skončení aktů. Avšak vůbec své účasti v této věci nelituji, je to cenná zkušenost, kterou vám jen tak někdo nedá. Chápu, že to lidem s určitými sklony vyvolává žádaný efekt vzrušení. Není pochyb o tom, že se BDSM nazývá uměním oprávněně. Přeci jen si myslím, že člověk v dávných dobách uměl rafinověji dřív mučit a ubližovat než se věnovat morálce, cynicky řečeno. Ovšem dnes je to civilizované a bezpečné... Díky Bohu.“

14 Závěr

Hlavním cílem mé bakalářské práce bylo vytvoření fotokoláží, které jsou inspirované praktikami BDSM, hlavně tedy bondáží neboli svazováním.

V teoretické části jsem se věnovala převážně představení japonského shibari, bondáže a BDMS sféry. Dále jsem se zde věnovala tématu fotografie, fotokoláži, jejímu vývoji a významu ve vizuální kultuře.

Na závěr bych chtěla dodat, že svazování je dobrým způsobem, jak si osvojit, poznat a pochopit partnera, je to vlastně nový způsob komunikace, to je na tom to nejcenější. Komunikovat krz provazy a kromě toho vytváření nových estetických kvalit. Svazování představuje emoce, převážně v dnešní době plné neosobních věcí a lhostejných postojů..Bondáž je bezpochyby emoční a intimní záležitost.

15 Resume

Main goal of my bachelor task was creating the photocollages, which are inspired by the BDSM practics, mainly by bondage .

In the theoretical part ,I largely focused on japanese shibari, bondage and the BDSM sphere. Here I focused. Then I pursued the topic of the photographies, photocollages , their evolution and meaning in the visual culture.

At the end I want add ,that bondage is a good way how to acquire ,know and understand the partner, in fact it is a new way of the communication, it is the most valuable of it. Communicate through the ropes and besides of it the creating new esthetical qualities . Bondage represents emotions ,largely in nowadays full of impersonal things and idle stances. Bondage is doubtless emotive and intimate matter.

16 Seznam zdrojů

- MRÁZKOVÁ, Daniela. *Příběh fotografie*. 2. upravené vyd. Praha: Edice Máj, 1986. 272 s. Kapitola 1, Zrození fotografie, s. 10.
- EISMANNOVÁ, Katrin. *PHOTOSHOP, výběry, masky a montáže*. Brno: ZONER software s.r.o., 2006, ISBN 80-86815-41-2
- BAUMANN, D. *Adobe Photoshop Výběry*. Brno: Computer press, 2007. ISBN 8025115299. 110 s.
- studiaLÁBOVÁ, Alena; LÁB, Filip. *Soumrak fotožurnalismu? Manipulace fotografií v digitální éře*. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2009. ISBN 978-80-246-1647-6
- lábová jana, soumrak fotožurnalismu? Manipulace fotografií v digitální sféře
- KOLÁŘ, Jiří. *Slovník metod: Okřídlený osel*. Praha: Gallery, 1999. ISBN 80-860-1017-1.
- HOROVÁ, Anděla, ed. *Nová encyklopedie českého výtvarného umění*. Praha: Academia, 1995. ISBN 8020005226.
- Universum: všeobecná encyklopedie*. Praha: Odeon, 2002. ISBN 8020711155.
- MICHAEL MAKAI. *Domination & Submission: The BDSM Relationship Handbook* ISBN 9781492775973
- DOLEŽAL, Jiří. Bondáž. *Reflex*. 2015, 17(17), 65-69.

17 Seznam elektronických zdrojů

- <http://www.fotografovani.cz/novinky/trendy1/pocatky-vzniku-a-vyvoje-fotografie-149874cz>
- <http://www.tesar.estranky.cz/clanky/historie-fotografie.html>
- Barthes světla komora vysvětlivka k fotografii isbn 80-711-5081-9
- <http://www.jedinak.cz/petr-jedinak-fotograf/o-mne/>
- http://www.azquotes.com/author/43263-Nobuyoshi_Araki
- https://cs.wikipedia.org/wiki/Nobujo%C5%A1i_Araki.
- <http://www.saudek.com>
- <http://www.jedinak.cz/shibari-masters/>
- <https://hell.cz/>
- <http://nawa-art.com/etc/fk/fk.htm>
- <http://www.jedinak.cz/shibari-masters/>